

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO : 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grosslingova č. 4, IČO : 36 864 421, v mene a na účet ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnému **R.**, bývajúcemu v D., **pre vymoženie 1 186,35 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn.5 Er 3 673/2007, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp. zn. 43 CoE 334/2012, takto

r o z h o d o l:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e.**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 19. júna 2012 č. k. 5 Er 3 673/2007 – 20 exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 6611/07 vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti , ďalej len „Exekučný poriadok“). Oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 19,92 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uviedol, že účastníci v medzi nimi uzavretej zmluve o úvere z 27. marca 2007 č. 6490804 dojednali aj rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej majú byť všetky ich vzájomné spory (v takto založenom právnom vzťahu vzniknuté) rozhodované výlučne Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Stálou rozhodcovskou , a. s. Túto rozhodcovskú doložku posúdil súd ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy), ktorá je neplatná, z ktorého dôvodu je exekučný titul materiálne nevykonateľný a absencia tejto vlastnosti tvorí neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonaní exekúcie . O trovách exekúcie rozhodol podľa 196 Exekučného poriadku .

Proti uvedenému uzneseniu podala oprávnená (na pošte dňa 9. augusta 2012) odvolanie doručené prvostupňovému súdu 13. augusta 2012.

V odvolaní oprávnená súčasne navrhla, aby odvolací súd konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. prerušil a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky v uvedenom znení.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. decembra 2012 sp. zn. 43 CoE334/2012 návrhy na prerušenie konania zamietol a uznesenie okresného súdu z 19. júna 2012 potvrdil. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že v predmetnej veci nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a ani nie je treba obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor EÚ . Námietky oprávnenej týkajúce sa správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov považoval za neopodstatnené.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania , podala oprávnená odvolanie (čl. 90) . Navrhla napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p.) , nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Trvala na legitimitate návrhu na prerušenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex

offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie vecí vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneho prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp. zn. 43 CoE 334/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjmom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého

stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp. zn. 43 CoE 334 /2012 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zaviniła, že odvolacie konanie sa muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. apríla 2013

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.

predseda senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta